
OMAA TIETÄ

Marx selitti vuoden 1848 vallankumouksen heikkouden Saksassa johtuneen muun muassa siitä, että siellä ei ollut voimakasta vastavallankumousta, joka olisi kannustanut vallankumousta ja lujittanut sitä taistelun tulessa.

Meillä venäläisillä ei ole syytä valittaa kohtaloa tässä suhteessa, sillä meillä on vastavallankumous ja vielä melko perusteellinen. Kenraalien ja porvariston vastavallankumouksen viime esiintymiset sekä vallankumouksellisen liikkeen vasta-aalto ovat osoittaneet erittäin kirkkaasti, että vallankumous kasvaa ja lujittuu juuri vastavallankumousta vastaan käytävissä otteluissa.

Näiden otteluiden tulessa ovat elpyneet ja laajentuneet kuolemaisillaan olleet Neuvostot ja Komiteat, jotka porvaristo oli konnankoukuillaan lyönyt hajalle heinä—elokuussa.

Näiden järjestöjen avulla vallankumous on päässyt voitolle vastavallankumouksesta.

Nyt kun kornilovilaisuus perääntyy epäjärjestyksessä ja Kerenski anastaa häikäilemättä itselleen

kunnian vieraista töistä, nyt on erikoisen selvää, että ilman noita järjestöjä, rautatieläisten, sotilaiden, matruusien, talonpoikain, työläisten, posti- ja lennätintyöntekijäin y.m. „oma-alotteisesti perustettuja“ Komiteoita, ilman niiden vallankumouksellista aloitetta ja itsenäistä taistelutoimintaa olisi vallankumous lakaistu pois.

Sitä suuremmalla kunnioituksella pitäisi suhtautua näihin järjestöihin. Sitä tarmokkaampaa tulee olla meidän työemme näiden järjestöjen lujittamiseksi ja laajentamiseksi. Eläkööt ja kehittykööt, lujittukoot ja voittakoot „oma-alotteisesti perustetut“ Komiteat — sellaisen on oltava vallankumouksen ystävain tunnuksen.

Vain viholliset, vain Venäjän kansan vannoutuneet viholliset voisivat kajota näiden järjestöjen eheyteen.

Kuitenkin Kerenskin hallitus asetti heti vastavallankumouksen esiintymisen ensi päivistä lähtien „oma-alotteisesti perustetut“ Komiteat epäilyksenalaisiksi. Kykenemättömänä ja haluttomana taistelemaan kornilovilaisuutta vastaan, peläten joukkoja ja joukko-liikettä enemmän kuin vastavallankumousta se laittoi heti Kornilovin esiintymisten ensi päivistä lähtien esteitä vastavallankumousta vastaan taistelevalle Pietarin kansantaistelun Komitealle. Ja tuota kornilovilaisuutta vastaan käytävän taistelun sabotaashia se on jatkanut kaiken aikaa.

Mutta siinä ei ole vielä kaikki. Syyskuun neljäntenä päivänä Kerenskin hallitus julkaisi erikoismääräyksen, jossa se julistaa avoimen sodan vallankumouksellisille Komiteoille asettaen ne lain ulkopuolelle. Puhuen halveksivasti näiden Komiteoiden

toiminnasta „omavaltaisina tekoina“ se julistaa, että:

„vastaisuudessa ei pidä sallittaman omavaltaisia tekoja, ja Väliaikainen hallitus tulee taistelemaan niitä vastaan pitäen niitä omavaltaisina ja tasavallalle vahingollisina tekoina“.

Kerenski on ilmeisesti unohtanut, että „direktorion“ tilalle ei ole vielä asetettu „konsulaattia“ ja ettei hän ole Venäjän tasavallan ensimmäinen konsuli.

Kerenski ei ilmeisesti tiedä sitä, että „direktorion“ ja „konsulaatin“ välillä oli valtiokaappaus, joka olisi pitänyt panna toimeen ennen kuin julkaistaan tuollaisia määräyksiä.

Kerenski ei tiedä sitä, että taistelussa „oma-alotteisesti perustettuja“ Komiteoita vastaan selustassa ja rintamalla hän joutuisi nojautumaan Kaledineihin ja Korniloveihin, ja vain heihin, mutta hänen pitäisi joka tapauksessa muistaa näiden viimeainittujen kohtalo...

Olemme varmoja siitä, että vallankumoukselliset Komiteat antavat ansaitun vastaiskun tuolle Kerenskin takaapäin lyömälle iskulle.

Me lausumme varman vakaumuksemme, että vallankumoukselliset Komiteat eivät poikkea syrjään tieltään.

Ja jos „direktorion“ ja vallankumouksellisten Komiteain tiet ovat eronneet toisistaan lopullisesti, niin sitä pahempi „direktoriolle“.

Vastavallankumouksellinen vaara ei ole vielä ohi, — eläköön vallankumoukselliset Komiteat!